

hus, selv om jeg i øvrigt skal indrømme det ærede Medlem, at Aarhus er en meget fremadskridende By, og jeg tænker ogsaa, at den Tid vil komme, og komme inden længe, hvor dette ny Bevis paa, at Aarhus virkelig er en Storstad, ogsaa vil komme til at give sig Udtryk her paa Finansloven.

Det ærede Medlem for Næstved (Andreasen) talte om Postvæsenets visse Indtægter og var noget utilfreds med de Fordelingsregler, der bruges i saa Henseende, Jeg skal minde det ærede Medlem om, at før 1889 fik Postmestrene alle de visse Indtægter, idet Personalet den Gang var privat ansat. Fra 1889 til 1902 fik Postmestrene mellem Trediedelen og Halvdelen, dog fik de hele Frimærkerabatten, og endelig efter 1902 fordeles samtlige visse Indtægter efter en vis Skala, forskellig eftersom der er Personale paa de forskellige Postkontorer. Paa et stort Postkontor faar Postmesteren 6 Andele, Kontroløren 2 og Ekspedienterne hver 1. Nu er det altid en Skønssag, i hvilket Forhold man skal fordele disse visse Indtægter, men det forekommer mig i og for sig ikke, at der er noget at sige til, at Lederen af hele Virksomheden faar de 6 Andele. Nogen stor Forskel kan der aldrig blive Tale om; det ærede Medlem vil dog finde det rimeligt, at Lederen maa have noget mere end de andre, ogsaa noget mere end Kontroløren faar, og selv om man derfor gik til lidt andre Fordelingsregler, end her er Tale om, vilde det ikke betyde overmaade meget. Jeg finder derfor, at de nuværende Fordelingsregler kunne være meget rimelige og kunne anvendes fremdeles.

Landbrugsministeren (Ole Hansen):

Lad mig først rette en Misforstaaelse eller en Fejltagelse hos det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen). Det ærede Medlem synes nemlig at nære den Opfattelse, at naar han har dannet sig en Mening om, hvorledes en eller anden Sag bør ordnes, saa er det noget, der skal gælde, selv om det strider imod den Afgørelse, der er truffen fra Lovgivningsmagts Side. Dette er naturligvis en Fejltagelse fra det ærede Medlems Side. Sagen er jo nemlig den, at det er den Afgørelse, der er truffen fra Lovgivningsmagts Side, der skal gælde, medens den Opfattelse, som det ærede Medlem har, selv om han naturligvis mener, at den er rigtig, jo dog bliver af ret underordnet Betydning; og dette er noget, der ikke alene gælder i enkelte Tilfælde, men det gælder

i alle Tilfælde. Er der vedtaget en Lov, og denne Lov er bleven stadfæstet af Kongen, saa gælder den, selv om det ærede Medlem synes, at der er Fejl ved denne Lov; og er der vedtaget Bevillinger paa Finansloven til et eller andet Formaal efter bestemte Regler, godkendte af Lovgivningsmagten, saa gælde de, selv om det ærede Medlem synes, at der er noget forkert ved det. Se, Staten yder jo, som ærede Medlemmer vide, Tilskud til mange Foreninger. Der ydes Tilskud til Landboforeninger, til Haandværkerforeninger, til Fiskeriforeninger, til Fjerkræavlerforeninger, til Husmandsforeninger, kort sagt til en lang Række Foreninger, som jeg ikke her nærmere skal omtale; og Tilskuddet til alle disse Foreninger ydes under den Forudsætning, at det er faglige Foreninger, der ikke virke som politiske Foreninger. Det er noget, som flere Gange er udtalt, naar der er tilstaaet Foreninger Tilskud fra Statens Side. I andre Tilfælde, naar der er bevilget saadanne Tilskud, er det slet ikke nævnt, fordi det fra alle Sider er blevet betragtet som en given Sag. Det forekommer nu mig, at naar det er saa, maa vi rette os derefter, og jeg skulde vel egentlig være tilbøjelig til at tro, at de, der ere mest interesserede i, at vi rette os derefter, ere Mindretalspartierne. Der var jo dog en Mulighed for, at Flertallet — naar Flertallet har Regeringsmagten — vilde være i Stand til at udnytte Bevillingerne ret stærkt i partipolitisk Henseende, hvis det skulde være gældende Ret, som det ærede Medlem synes at ønske. Jeg tror derfor, at Mindretallene i særlig Grad ere bedst tjente med, at vi blive ved de gamle Regler, at naar vi yde Tilskud til faglige Foreninger, saa bør disse faglige Foreninger ikke optræde som politiske Foreninger. Hvis nu det ærede Medlem er misfornøjet med dette — og i ethvert Fald for Husmandsforeningernes Vedkommende er han jo misfornøjet —, saa har det ærede Medlem en Udvej at prøve; han kan, naar vi faa Finansloven til 2den eller 3die Behandling, stille Forslag om en Anmærkning paa Finansloven, hvorefter Tilskuddet til disse Foreninger kan ydes, selv om de virke som politiske Foreninger. Saa stemme vi om det, saa afgøre vi det, og skulle vi saa være enige om, at den Afgørelse, der saa træffes, er den, der skal respekteres? Det er det, som jeg mener er det rigtige, og jeg vil sige til det ærede Medlem, at hvis han kom med et saadant Forslag og kunde faa et saadant Forslag vedtaget her i Tinget, saa kan han opnaa een Ting til, han